

ennege siwu pikkä sulle omma musta. Et se must, ke ka Saafamaal ennege surin mõtsun ellap, meije teedwast weel ei olle metje kottusehe tulnu, sis kõnneleme ennege walgest. Tasamma om kurrest weidi wâhhemb, siski saisten jallust pâlaeni, ni kui ka lennaden notki otsast hanna ehk warbe otsani poolneljat solga pik, nink waljasirrutedu siwu laius üttest otsast töiste terve sülli. Nok, pea 7 tolli pik, om illus werrew, nink pikkä jalla omma nisamma werrewa; ja ka siik nahk putsajide al om werrew, ent roslilli karwane. Emmane om seddasamma karwa kui eßane, ent weidi wâhhemb. Selle linno ots om kummitu: se tähhendap tarkust, ni kui ka temma sis mist tarkust om näta. Temma lendamine om ðsekui ojomine tulen ja illus näta, kifeennambaste kui ta pessa pâält árralendap ja taggasí tullen henda jâlle selle pâle lassep, nink kui ta lusti pârrast, olgo ka kange tuul, omme pojega suren zörin lendap. Reisi pâäl lähhâp temma ni kôrgede et pilwe temma allu jáwa. Kui ta ei kõnni, saisp temma kurre wiñil ütte jalla pâäl nink näüs rasse mõttega ollewat. Temma kõnnip pikkamisi nink ðsekui mõttin ja uhkeste, nink siik temma wiis ja kombe em waiklik, tassane nink sùntsa. Ta ei römustele, ei tantsi, ei mängi mitte töistega ni kui kurre, enge temma näggo nink saistus om ennambaste kurblik ehk tötteline Siski koddolinnum oppio temma röömsa lastega ðige römus ollema ja mängip neidega ðsekui temma ka innemiselats olles, mist meije pârrast weel ennamb same kõnnelema. Temma toidus omma ma pâält konno, sissaliko nink mõnne siuwo, ent ka lassitse, mütti, hire, ritsike, liwikese ja mu wagla. Lille pâält korpja pessa mehhitsid, kimmalasi ja muid kârblasi: ta ei põlle ka linno- ja zirgo- pojge. Omme pikkä jaluguga läáp temma ka wette nink saap fallakesi, wekesi angerjid nink wâhke, ketti temma jalgu karw

siggi pettap, nink muid wâikesi wee-ella id. Siski omma konna ja ritsike temma kifeennambab sôök; ent paddafonne põllep temma, ja ðsekui wihha pârrast, et nemma tedda konna näoga emma petnu, zuskap ta neid nokliga katus. Omma toidusega ei te ta sis innemisile mitte kahjo, muido kui, et, kui tonikurgi paljo om, nink neile konne ja ritsikid kûllalt ei sa, ehk kui mehhitsid rohkete ehk kalla-tike peetas ja mõtslinda essi hoijetas, neid sâäl ni wâga ei ar-matseta. —

Sest et nemma ommal eßamaal talve ajal toidust ei wõi sada, sis läwa na suggisel kawwete árra lämmale Ahwrika male, kui talve ei olle, ent kui nemma suuwel ei wõi olla, sest et sâäl meije kess-suuvwe ajal, kui sâäl jo poimo-aig om, suve lämma pârrast siik árrakuijup, nink mes wâljan ellap ni árrakaup, kui meije man talvel kûlma pârrast sünnp. Sellepârrast tullewa nemma fewwajal taggasí nink neide taggasituslemine om eddimâne assi, mink pârrast nemma innemisile ni armsa omma. Ni kui meije kifeennambaste armsat pâsokest kui suuvwe tojat terwitame, ni om Saafamaal kigin mõisin ja kûllin rahval kifeennambaste hâmeel, kui pârran talve tonikurg taggasituslepp. Temma palmitsep omma lagja pessa haust, (egga aasta kôrgembas, ni et selle weer aigapitte ennamb kui 4 jalga forges saap,) — ful ka sure puuje otsan, kelle ladwa omma mahamurtu, nink ka kôrge paekiuwe nink wanna mûre pâäl, ent kifeennambaste ollekattustie harja otsan harri-puuje kûllen. Tedda siîna melitada, pantas tâlle pessa allutses sure ma-wankre ehk ka tõlla rattas, kelle rum om mahalõigatu, siîna paika. Temma tullep egga aasta omma wanna paika taggasí, olgo ka ful pessa tormist ehk muid aárralaotedu. Mõnnikord kui pessa wanna perremees árra om kolu niak mullutse suuvwe pojdest ennamb kui üts, ehk pálegi mõnni wõ.